

شناسایی گونه‌های *Phytophthora* همراه با پوسیدگی طوقه درختان میوه هسته‌دار در استان فارس و عکس‌العمل برخی پایه‌ها به *Phytophthora cactorum*

ضیاء الدین بنی‌هاشمی و افشین سرتیپی^۱

چکیده

شناسایی گونه‌های *Phytophthora* عامل پوسیدگی ریشه و طوقه درختان میوه هسته‌دار در استان فارس مورد بررسی قرار گرفت. گونه غالب (۶۴٪ جدایه‌ها) *P. cactorum* بود که غالباً از طوقه درختان بادام، زردآلو و هلسو از مناطق مختلف فارس جداسازی گردید. این نخستین گزارش از جداسازی این گونه از درختان هلسو در ایران می‌باشد. در ضمن گونه *P. nicotianae* نیز از طوقة بادام و زردآلو جداسازی شد. در شرایط گلخانه عکس‌العمل طوقه و ریشه نهال‌های ۶ ماهه بادام ارقام مامائی، محب علی و تلخه بی نام نجف آباد، تلخه ساده و سنگی تلخ ریز از نیریز و هلسو بذر تلخ اصفهان و زردآلوي هلندر به *P. cactorum* بررسی شد. مایه قارچ که مدت ۶-۴ هفته روی ورمیکولیت حاوی عصاره دانه شاهدانه رشد داده شده بود در کنار طوقة نباتات قرار داده شد. ارتفاع گیاه، وزن تر گیاه، میزان گسترش بیماری روی طوقه، مرگ گیاه و درصد کلونیزه کردن ساقه و ریشه مورد ارزیابی قرار گرفت.

بر اساس عکس‌العمل ظاهری گیاهان و میزان کلونیزاسیون ریشه و طوقه بادام، رقم مامائی حساس‌ترین و هلسو بذر تلخ، زرد آلو هلندر و بادام رقم تلخه بی نام نجف آباد مقاوم‌ترین بودند. مقایسه حساسیت طوقه و ریشه ارقام به *P. cactorum* نشان داد که گرچه در اغلب صفات مورد بررسی محل مایه زنی اثر معنی‌داری روی میزان بیماری ندارد. برهمکنش ارقام و محل مایه زنی روی برخی از صفات مانند ارتفاع گیاه، میزان گسترش بیماری روی طوقه، وزن کل بوته و مرگ و میر گیاهان معنی‌دار بود که نشان دهنده تفاوت در میزان حساسیت ریشه و طوقه در بین ارقام بود.

واژه‌های کلیدی: زردآلو، هلسو، بادام، فارس، پوسیدگی طوقه و ریشه

مقدمه

صادرات از اهمیت خاصی برخوردارند. استان فارس نیز از جمله استان‌های مهم تولید کننده این محصولات می‌باشد. مرگ نهال‌ها و درختان بارور توسط قارچ‌های بیماری‌زای خاکزad از

در ایران به دلیل تنوع آب و هوایی، اغلب درختان میوه هسته‌دار در سطح نسبتاً وسیعی کشت شده و برخی مانند بادام به دلیل

۱. به ترتیب استاد و دانشجوی سابق کارشناسی ارشد بیماری شناسی گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شیراز

صورت گرفته است به نظر می‌رسد که هلو، زردآلو، بادام، گیلاس و آلبالو به طور کلی به گونه‌های مختلف فیتوفتورا حساس بوده و تنها آلو تا حدودی مقاوم است (۱۵).

در ارتباط با واکنش پایه‌های مختلف درختان میوه هسته‌دار به گونه‌های *Phytophthora* در ایران گزارشی موجود نیست و محققین تنها جداسازی و اثبات بیماری زایی نموده‌اند.

استفاده از پایه‌های مقاوم در مدیریت بیماری‌های گیاهی خاکزad ناشی از *Phytophthora* حائز اهمیت فراوان می‌باشد. هدف از انجام این پژوهش مقایسه عکس العمل برخی از ارقام درختان میوه هسته‌دار متداول در ایران در شرایط گلخانه به *P. cactorum* بود. خلاصه‌ای از این پژوهش نیز قبلاً گزارش گردیده است (۷).

مواد و روش‌ها

جداسازی و تشخیص عامل بیماری

از طوفه و ریشه درختان مرده یا در حال زوال در مناطق مختلف استان فارس شامل سپیدان، استهبان، خفر، سوریان، سورمه، سیمکان بوانات، مهارلو و نیریز نمونه‌برداری گردید. نمونه‌ها شامل بافت‌های سالم و بیمار طوفه و ریشه اصلی و قسمت‌های آلوده ریشه‌های فرعی بودند که در صندوق یخی به آزمایشگاه منتقال یافتند. نمونه‌ها مدت ۱-۲ ساعت زیر شیر آب شستشو داده شد و به قطعات ۳-۲ میلی‌متری تقسیم شد و روی محیط نیمه انتخابی PARP (۱۶) شامل CMA، دلواسید (حاوی ۵۰٪ پیماریسین) (۲۰ µg/ml)، آمپی سیلین (۲۵۰ µg/ml) ریفامپین (۱۰ µg/ml) و PCNB (۱۰۰ µg/ml) کشت داده شده و به مدت ۶-۷ روز در تاریکی در دمای ۲۰°C قرار داده شدند. برای تهیه CMA با توجه به عدم دسترسی از نوع تجاری آن از روش بنی هاشمی (اطلاعات چاپ نشده) استفاده گردید. نخست ۳۰ گرم ذرت پاپ کرن با آسیاب کاملاً خرد و به مدت یک ساعت به آرامی جوشانیده شد. پس از عصاره‌گیری، عصاره به دست آمده به مدت ۳۰ دقیقه در ۵۰۰۰ دور در دقیقه سانتریفیوژ گردید. سپس فاز مایع رویی جدا و بعد از افزودن ۱۷ گرم آگار حجم

مهم‌ترین مشکلات تولید کنندگان این گونه محصولات هستند. از بین قارچ‌های بیماری‌زای گیاهی خاکزad گونه‌های *Phytophthora* که موجب پوسیدگی ریشه و طوفه درختان میوه هسته‌دار در دنیا و ایران می‌شود از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. تاکنون بیش از هشت گونه فیتوفتورا از درختان میوه هسته‌دار شامل زردآلو و بادام (۸ گونه)، گیلاس (۶ گونه)، آلو (۵ گونه) و هلو (۴ گونه) گزارش شده (۱۲) که از بین آنها *P. cactorum* اهمیت زیادتری داشته و از تمام درختان فوق جداسازی شده است. در ایران تاکنون ۴ گونه فیتوفتورا شامل *P. iranica* و *P. cryptogea* *P. citricala*، *P. cactorum* درختان میوه هسته‌دار فوق به جز هلو گزارش شده است (۱، ۲، ۴، ۸ و ۹).

طبق پژوهش‌های که در آمریکا در خصوص واکنش پایه‌های مختلف درختان میوه هسته‌دار به گونه‌های *Phytophthora* صورت گرفته است نشان داده شده است که درختان زردآلویی که روی پایه‌های هلو یا زردآلو پیوند زده شده‌اند نسبت به آنها بیکاری که روی پایه آلوی Myrobalan بیشتر به پوسیدگی طوفه و ریشه ناشی از *P. cinnamomi* و *P. megasperma* مبتلا گشته‌اند (۱۶). بر اساس تحقیقات ویلکوکس و مریستیچ (۲۲) پایه گیلاس مهالب حساسیت بیشتری از پایه مازارد به پوسیدگی طوفه و ریشه *P. cryptogea* و *P. megasperma* *P. cambivora* *P. citricola* و *P. cinnamomi* و پوسیدگی طوفه ناشی از دارند ولی پوسیدگی ریشه در این دو گونه اخیر در دو پایه نام برده شده در بالا تقریباً مشابه است.

ویکس (۲۱) با انجام آزمایش‌هایی نشان داد که نهال‌های بادام رقم Mission و Chellaston که معمولاً در کالیفرنیا به عنوان پایه‌های بادام مورد استفاده قرار می‌گیرد به *P. cambivora* حساس هستند، در حالی که پایه هلو Nemaguard به این قارچ مقاوم و نهال‌های هیرید حاصل از بادام و هلوی Nemaguard به آن حساس است. بر اساس پژوهش‌های انجام شده بالا و مطالعاتی که در سایر نقاط دنیا

۲. مایه‌زنی گیاهان

برای تهیه مایه قارچ از محیط عصاره دانه شاهدانه - ورمیکولیت استفاده شد (۵) بر اساس این روش، ۲۰۰ میلی لیتر گرم دانه خرد شده شاهدانه در یک لیتر آب مقطر) در فلاسک ۵۰۰ میلی لیتری به مدت یک ساعت در دمای ۱۲۱°C و فشار یک اتمسفر اتوکلاو گردید. پس از سرد شدن محیط به هر فلاسک ۸ بلوک ۶ میلی متری پرگنه جوان *P. cactorum* که از طوفه درختان بادام منطقه تیران نجف آباد استان اصفهان جداسازی شده و در آزمایش‌های مقدماتی از قدرت تهاجم بیشتری برخوردار بود اضافه گردید و فلاسک‌ها در دمای ۲۵°C و در تاریکی به مدت چهار هفته نگهداری شدند.

данه‌الاها به دو روش مایه زنی شدند. در روش اول، خاک اطراف هر دانه‌الا تا عمق سه سانتی متری کنار زده شد و ۱۰ میلی لیتر از مایه تهیه شده در اطراف طوفه و ریشه اصلی هر دانه‌الا قرار داده شد (۴). در روش دوم خاک موجود در یک طرف دانه‌الا به آرامی تا عمق ۸-۱۰ سانتی متری کنار زده شد سپس ۱۰ میلی لیتر از مایه در مجاورت هر ریشه قرار داده و با خاک پوشانیده شد.

بلافاصله و نیز هر هفته یکبار گلدان‌ها به مدت ۲۴ ساعت در حالت غرقاب نگهداری شدند. دانه‌الاها در فواصل بین غرقابی و در موقع لزوم آبیاری شدند. گیاهان شاهد هم به همان روش، منتهی با ورمیکولیت حاوی عصاره دانه شاهدانه مایه زنی شدند. دمای هوای گلخانه در طول مدت آزمایش بین ۱۸-۳۲°C و دمای خاک بین ۲۰-۲۸°C متغیر بود. پس از دو ماه دانه‌الاها مرده، به دقت از خاک خارج شده و پس از شستشو در زیر شیرآب، درصد دانه‌الاها مرده، وزن ریشه و قسمت هوایی، مقدار پیشروی قارچ روی ساقه و ریشه اصلی، ارتفاع دانه‌الاها و درصد کلونیزاسیون هر گدام از بافت‌ها با استفاده از محیط نیمه انتخابی PARP (۱۷) تعیین شد. از هر بافت ۲۰ قطعه ۲-۳ میلی متری پس از خشک کردن با حوله کاغذی سترون روی محیط نیمه انتخابی و در دمای ۲۰°C قرار

آن با آب مقطر به یک لیتر رسانیده شد. سپس مخلوط به دست آمده اتوکلاو و قبل از ریختن به تشک‌های پتری مواد مختلف بالا به آن اضافه گردید.

پس از ظهور پرگنه‌ها و مشاهدات اولیه میکروکوپی، تعدادی بذر شاهدانه جوشیده اطراف پرگنه‌ها قرار داده شد و پس از ۲۴ ساعت به آب مقطر سترون زیر نور لامپ مهتابی در دمای اتاق برای تولید اسپورانجیوم قرار داده شد. جدایه‌های قارچ با روش نوک ریسه خالص سازی گردید و بر اساس مشخصات اندام جنسی و غیرجنسی و دمای رشد با استفاده از کلیدهای معابر اقدام به شناسایی گونه‌ها گردید (۲۰، ۱۹).

تعیین واکنش برخی از ارقام میوه هسته‌دار به *P. cactorum*

۱. کشت گیاهان

در این بررسی پنج رقم بادامی محلی مامائی، محب علی (بادام‌های شیرین)، تلخه بی نام از نجف آباد اصفهان، تلخه ساده و سنگی تلخ ریز (بادام‌های تلخ) از شهرستان نیریز فارس و هم‌چنین زرآلو رقم هلندر و هلو رقم تلخه اصفهان استفاده گردید. بذرهای بادام به مدت ۲۴ ساعت در آب خیسانیده شد و سپس با پودر و تابل بنومیل ۵٪ ضدغفونی سطحی گردید و مدت یک ماه برای ارقام بادام و زرد آلو و سه ماه برای هلو در سینی‌های حاوی ماسه سترون مرطوب در دمای ۵°C قرار داده شد. پس از شروع جوانه زنی، بذرهای در خاک بکر در گلخانه کاشته شدند. گیاهچه‌ها در موقع لزوم با مایع غذایی زربار به نسبت ۳ در هزار آبیاری شدند.

نظر به این که در این بررسی گونه غالب عامل بیماری در استان فارس *P. cactorum* بود از جدایه تیران نجف آباد استان اصفهان که در آزمایش‌های مقدماتی قدرت تهاجم بیشتری داشت استفاده گردید.

از دانه‌الهای چهارماهه بادام، زردآلو و هلو که در گلدان‌های حاوی خاک بکر پرورش یافته بودند برای مایه زنی استفاده شد. در هر تیمار ۹ دانه‌الا به عنوان تکرار مورد استفاده قرار گرفت. دانه‌الاها نیز در موقع لزوم با محلول غذایی زربار ۴ در هزار آبیاری می‌شدند.

هم چنین اثر محل مایه زنی طوقه و ریشه روی خصوصیات رشد میزان، پیشرفت بیماری، تعداد دانهالهای مرده و میزان کلونیزاسیون بافت‌های مختلف معنی‌دار نبود (جدول ۴ و ۵).

مقایسه آثار متناظر قسم و محل مایه زنی بر خصوصیات رشد میزان و میزان پیشرفت بیماری نشان داد که بین صفات مختلف مانند مرگ و میر، ارتفاع و وزن کل گیاه اختلاف معنی‌داری وجود داشت در اثر مایه زنی گیاهان با *P. cactorum* ارقام محب علی و تلخه ساده برای هر دو تیمار طوقه و ریشه و رقم مامائی برای تیمار ریشه دارای بیشترین کاهش در مقایسه با رقم مامائی کمترین تفاوت با شاهد بود (جدول ۶). برای صفت میزان پیشرفت بیماری در مورد هیچ یک از ارقام تفاوت معنی‌داری بین دو تیمار طوقه و ریشه وجود نداشت. برای صفت وزن ریشه، بیشترین تفاوت برای تیمار طوقه رقم تلخه ساده در مقایسه با گیاهان شاهد و کمترین تفاوت برای هر دو تیمار طوقه و ریشه هلو و تیمار طوقه بادام رقم تلخه بی‌نام در مقایسه با شاهد دیده شد.

هم چنین مقایسه تیمار شاهد بین ارقام مختلف نشان می‌دهد که هلو بیشترین وزن ریشه را دارا بوده و هم‌چنین ارقام بادام و رقم تلخه ساده وزن ریشه بیشتری نسبت به بقیه داشته و سایرین تفاوتی از این لحاظ با یکدیگر نشان ندادند، از لحاظ وزن کل، تنها ارقام مامائی و سنگی تلخ ریز برای هر دو تیمار طوقه و ریشه و رقم تلخه ساده برای تیمار طوقه و تلخه بی‌نام برای تیمار ریشه با تیمار شاهد مربوطه اختلاف معنی‌دار داشتند.

بررسی و مقایسه تعداد نهالهای مرده در بین ارقام گوناگون نشان می‌دهد که میزان مرگ و میر برای رقم مامائی بیشترین و برای ارقام هلو و زردآلو کمترین بود. گرچه سایر ارقام بادام اختلاف معنی‌داری از لحاظ این صفت با هم نداشتند ولی رقم تلخه ساده و تلخه بی‌نام نسبت به بقیه به ترتیب دچار بیشترین

داده شد. از روز دوم به بعد ظهور پرگنه قارچ و مشاهده اسپورانژیوم آن مورد بررسی قرار گرفت. نتایج با استفاده از آزمایش فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی مورد تعزیه و تحلیل آماری قرار گرفتند.

نتایج

جداسازی و تشخیص عامل بیماری

بر اساس نمونه‌برداری‌هایی که از باغ‌های درختان میوه هسته‌دار از مناطق مختلف استان فارس صورت گرفت ۳۶ جدایه *Phytophthora* به دست آمد که بر اساس ویژگی‌های *P. cactorum* مرفولوژیکی و دمای رشد ۲۶ جدایه مربوط به *P. cactorum* (۲۱ جدایه از بادام، ۳ جدایه از هلو و ۷ جدایه از زردآلو) و ده (۳) جدایه از طوقة بادام و ۷ جدایه از طوقة *P. nicotianae* (۲) جدایه از طوقة بادام و ۷ جدایه از طوقة *P. cactorum* مورد تشخیص داده شد. چهارده مورد فقط از طوقة، دو مورد از ریشه و ۸ مورد از طوقة و ریشه بود (جدول ۱).

عکس العمل ارقام مختلف درختان میوه هسته‌دار به *P. cactorum*

تجزیه و تحلیل آماری صفات مختلف مانند ارتفاع گیاه، وزن ریشه، وزن کل گیاه، متوسط تعداد دانهالهای مرده، میزان پیشروی بیماری و درصد کلونیزاسیون بافت‌های مختلف گیاه نشان داد که عکس العمل ارقام در مقابل عامل بیماری متفاوت می‌باشد (جدول ۲) اکثر ارقام بادام نسبت به دو رقم هلو و زردآلو در این بررسی حساس‌تر به عامل بیماری بودند.

از بین ارقام بادام، رقم مامائی حساس‌ترین و بادام تلخه بی‌نام نجف آباد مقاوم‌ترین بود. هم‌چنین هلو رقم تلخه و زردآلو هلندر نیز از مقاومت بالایی برخوردار بودند.

اثر رقم روی تعداد دانهالهای مرده و میزان درصد کلونیزاسیون بافت‌های مختلف نشان داد که بین ارقام اختلاف معنی‌دار وجود داشته و با نتایج جدول ۲ هم آهنگی کامل دارد (جدول ۳).

جدول ۱. گونه‌های *Phytophthora* جدا شده از درختان میوه هسته‌دار از نقاط مختلف استان فارس

گونه	<i>Phytophthora cactorum</i>	تعداد جدایه	میزبان	محل	اندام آلووده
<i>P.cactorum</i>	۴	بادام	مهارلو	طورقه	
<i>P.cactorum</i>	۲	بادام	مهارلو	ریشه	
<i>P.cactorum</i>	۴	بادام	مهارلو	طورقه و ریشه	
<i>P.cactorum</i>	۳	بادام	سیمکان	طورقه و ریشه	
<i>P.cactorum</i>	۱	بادام	سوریان	طورقه	
<i>P.cactorum</i>	۴	بادام	خفر	طورقه	
<i>P.cactorum</i>	۲	زرد آلو	استهبان	طورقه	
<i>P.cactorum</i>	۳	هلو	علی آباد خفر	طورقه و ریشه	
<i>P. nicotianae</i>	۳	بادام	علی آباد خفر	طورقه	
<i>P. nicotianae</i>	۱	زرد آلو	سیمکان	طورقه	
<i>P. nicotianae</i>	۱	زرد آلو	سوریان	طورقه	
<i>P. nicotianae</i>	۴	زرد آلو	علی آباد خفر	طورقه و تنہ	
<i>P. nicotianae</i>	۴	زرد آلو	خفر	طورقه	

جدول ۲. عکس العمل دانهال‌های ارقام مختلف درختان میوه هسته‌دار به *Phytophthora cactorum*

وزن کل (g)	وزن ریشه (g)	پیشروی بیماری (cm)	ارتفاع گیاه (cm)	ارقام میزبان
۱۸/۲۴۵ ^d	۷/۵۸۵ ^d	۹/۹۰ ^a	۷۰/۰۷۴ ^a	بادام ماماپی
۲۲/۹۶۵ ^{cd}	۷/۵۲۶ ^d	۵/۹۲۸ ^b	۷۸/۰۵۶ ^a	بادام محب علی
۲۴/۵۴۴ ^{cd}	۸/۶۸۹ ^{Cd}	۵/۶۵۶ ^b	۷۹/۲۲۶ ^a	بادام سنگی تلخ ریز
۳۱/۲۱۹ ^{bc}	۱۲/۰۹۳ ^{bc}	۵/۹۳۳ ^b	۸۰/۱۳۳ ^a	بادام تلخه ساده
۲۸/۸۲۲ ^{bc}	۹/۲۸۹ ^{Cd}	۲/۰۸۳ ^c	۷۷/۰۷۹ ^a	بادام تلخه بی نام
۵۳/۹۴۸ ^a	۲۳/۹۳۰ ^a	۳/۶۶۱ ^c	۵۶/۳۷۸ ^b	هلو تلخه
۳۴/۷۹۴ ^b	۱۳/۸۲۶ ^b	۱/۳۲۲ ^c	۷۲/۰۲۱ ^a	زرد آلو هلندر

- هر عدد برای ارتفاع گیاه، وزن ریشه و وزن کل میانگین ۹ تکرار و برای میزان پیشروی بیماری میانگین ۶ داده می‌باشد.

- میانگین‌هایی که در هر سوتون دارای حداقل یک حرف مشترک می‌باشند از نظر آزمون دانکن و در سطح احتمال ۵٪ تفاوت معنی‌دار ندارند.

- در تمامی ارقام مورد آزمایش، میزان پیشروی بیماری در تیمار شاهد صفر بوده است.

آلوگری ریشه داشت و گیاهانی که از محل طوفه مایه زنی شده بودند با قارچ کلونیزه شدند.

و کمترین آسیب شده بودند. هم‌چنین مقایسه میانگین درصد کلونیزاسیون بافت‌های مختلف ارقام گوناگون مشخص کرد که پیشرفت قارچ در رقم ماماپی بیش از سایر ارقام بود. بادام تلخه بی نام و هلو و زرد آلو کمترین پیشرفت بیماری را نشان دادند.

بحث

تاکنون بیش از ۱۱ گونه فیتوفتورا از درختان میوه هسته‌دار از سایر کشورها گزارش شده است (۱۲) که اکثر گونه‌ها از زرد آلو و بادام جداسازی شده است و تنها ۴ گونه از هلو گزارش

هر کدام از ارقام مختلف نسبت به محل اولیه مایه زنی واکنش‌های مختلفی از خود نشان دادند. به عنوان مثال رقم ماماپی نسبت به آلوگری طوفه حساسیت بیشتری نسبت به

جدول ۳. بررسی اثر رقم بر روی تعداد دانهال‌های مرده در اثر *Phytophthora cactorum* و میانگین درصد کلونیزاسیون بافت‌های مختلف (ریشه، طوقه، ساقه)

رقم میزان	متوسط تعداد دانهال‌های مرده	میانگین درصد کلونیزاسیون بافت‌های مختلف
بادام ماماپی	۲/۸۲۳ ^a	۴۷/۰۹۱ ^a
بادام محب علی	۱ ^{bc}	۲۹/۷۰۹ ^{ab}
بادام سنگی تلخ ریز	۱/۱۶۷ ^{bc}	۲۸/۰۵۸۵ ^{ab}
بادام تلخه ساده	۱/۳۳۳ ^b	۲۸/۲۰۹ ^{ab}
بادام تلخه بی نام	۰/۵۰۰ ^{bc}	۹/۰۴۶ ^c
هلوتلخه	۰/۳۳۳ ^c	۶/۱۸۰ ^c
زردآلوهلندر	۰/۱۶۷ ^c	۵/۲۶۱ ^c

- هر عدد میانگین ۹ گیاه است.

- میانگین‌هایی که در هر ستون دارای یک حداقل حرف مشترک می‌باشند از نظر آزمون دانکن در سطح احتمال ۵٪ تفاوت معنی‌دار ندارند.

جدول ۴. بررسی اثر محل اولیه مایه‌زنی با *Phytophthora cactorum* روی ارتفاع دانهال، پیشروی بیماری، وزن ریشه و وزن کل دانهال

محل اولیه مایه‌زنی	ارتفاع گیاه (cm)	پیشروی بیماری (cm)	وزن ریشه (g)	وزن کل (g)
طوقه	۷۱/۰۸۱ ^b	۴/۴۷۱ ^a	۱۰/۶۹۰ ^b	۲۶/۹۵۰ ^b
ریشه	۶۶/۰۳۲ ^b	۵/۳۸۳ ^a	۱۰/۲۱۹ ^b	۲۵/۲۲۳ ^b
شاهد (طوقه و ریشه)	۸۳/۳۳۰ ^a	-	۱۴/۶۲۵ ^a	۳۹/۷۷۳ ^a

- هر عدد میانگین ۶۳ تکرار (گیاه) است.

- میانگین‌هایی که در هر ستون دارای یک حداقل هستند از نظر آزمون دانکن در سطح احتمال ۵٪ تفاوت معنی‌دار ندارد.

جدول ۵. بررسی اثر محل اولیه مایه‌زنی شده روی تعداد دانهال‌های مرده در اثر *Phytophthora cactorum* و میانگین درصد کلونیزاسیون بافت‌های مختلف

محل اولیه مایه‌زنی	میانگین تعداد دانهال‌های مرده	میانگین درصد کلونیزاسیون بافت‌های مختلف
طوقه	۰/۹۵۲ ^a	۲۱/۰۴۶ ^a
ریشه	۱/۱۴۳ ^a	۲۲/۹۷۸ ^a

- هر عدد میانگین ۲۱ داده است.

- میانگین‌هایی که در هر ستون دارای یک حرف مشترک می‌باشند از نظر آزمون دانکن در سطح احتمال ۵٪ معنی‌دار نمی‌باشند.

گونه گیاهی متعلق به ۱۵۰ جنس دارد و کمتر در گیاهان یک ساله جداسازی شده است (۱۱). این گونه در استان فارس باعث زوال درختان هسته‌دار، دانه دار و درختان آجیلی (nut crops) می‌شود (۳). این گونه در استان فارس در شرایط مختلف آب و هوایی مانند خفر (منطقه گرم معتدل) تا سوریان و سیمکان (منطقه سردسیر بوانات) از درختان بادام جداسازی گردید و اکثراً آسیب آن به طوفه‌های گیاه بود.

P. cactorum با توجه به بررسی‌های گذشته (۴) و این پژوهش گونه در استان فارس از اهمیت زیادتری برخوردار است. یکی از راههای مهم و اقتصادی مدیریت با بیماری‌های

شده است. اکثر جدایه‌های فیتوفتورا از درختان میوه شامل زردآلو، بادام، سیب و گردو مربوط به *P. cactorum* بوده است (۱۲). بهروزین و ارشاد (۶) و فاطمی (۱۲) عامل پوسیدگی طوقه و ریشه بادام را در استان آذربایجان و فارس به ترتیب *P. cryptogea* و *P. citricola* گزارش کرده‌اند.

در پژوهش حاضر اکثر جدایه‌های فیتوفتورا مربوط به *P. cactorum* بود که از درختان بادام، هلو و زردآلو جداسازی شد. دو گونه *P. nicotionae* در برخی مناطق از درختان بادام و زردآلو نیز جداسازی گردید. *P. cactorum* اصولاً گونه‌ای است که منحصراً باعث زوال درختان می‌شود و بیش از ۲۰۰

علی‌رغم این‌که در مورد هلو و زردآلو هر نوع فقط یک رقم مورد استفاده قرار گرفته بود خوشبختانه هر دو مقاومت خوبی به عامل بیماری داشتند.

زردآلو رقم هلتدر از مقاومت بالایی برخوردار بود. متاسفانه این رقم در مقابل گونه *P. nicotianae* مورد آزمون قرار نگرفت و عکس‌العمل این رقم در مقابل گونه فوق الذکر مشخص نمی‌باشد. با توجه به این‌که بنی‌هاشمی گونه *P. cactorum* را از زردآلوهای منطقه ارسنجان فارس (۴) و هم‌چنین نواحی مرودشت (اطلاعات چاپ نشده) جداسازی نموده، استفاده از این پایه در مناطق نام‌برده قابل توصیه است.

هلو رقم تلخه در مقابل *P. cactorum* از مقاومت نسبی خوبی برخوردار بود. این اولین گزارش از وقوع جنس *P. cactorum* و گونه *Phytophthora* از ایران روی هلو می‌باشد. هلو به غالب گونه‌های فیتوفتورا حساس می‌باشد (۱۲) و لازم است پژوهش بیشتری در این مورد در ایران صورت گیرد چنان‌که عوامل اصلی زوال فیتوفتورائی درختان هلو را در ناحیه شرقی میشیگان در آمریکا *P. megasperma* و *P. cryptogea* می‌دانند (۲۳). و در ایالت میسی سی پی آمریکا روی هلو *P. nicotiae* و *P. cinnamomi* ذکر کرده‌اند (۱۴). نظر به این‌که در اغلب موارد عامل بیماری از طوقه درختان میوه هسته‌دار جداسازی شده و در گذشته نیز بررسی‌هایی در باغات بادام و زردآلو در استان فارس پوسیدگی طوقه مشهود بوده ولی ریشه‌ها کاملاً سالم به نظر می‌رسیدند (مشاهدات نویسنده اول) محافظت از طوقه در مدیریت بیماری همراه با استفاده از پایه‌های مقاوم یا متحمل و عدم تماس خاک اضافی و آب با طوقة می‌تواند در مهار بیماری موثر باشد.

سپاسگزاری

اعتبار این پژوهه از طرح مصوب شماره ۷۵-AG-۹۵۵-۵۶۰ شورای پژوهشی دانشگاه شیراز تأمین گردیده که بدین وسیله تشکر و قدردانی می‌گردد.

خاکزاد درختان میوه استفاده از پایه‌های مقاوم به عامل بیماری است. عکس‌العمل پایه‌های مختلف به گونه‌های مختلف فیتوفتورا متفاوت است (۱۰، ۱۸، ۲۱، ۲۲). به‌طور مثال پایه‌های مهالب به‌طور معنی‌داری حساس‌تر از پایه‌های مازارد به چند گونه فیتوفتوراست و نهال‌های بادام ارقام *Mission* و *Chellston* که معمولاً در کالیفرنیا به‌عنوان پایه‌های بادام مورد استفاده واقع می‌شوند به *P. cambivira* حساس هستند در حالی‌که پایه هلو *Nemaguard* به این قارچ مقاوم است. بر اساس همین مطالعات نهال‌های هیرید بادام و هلوی *Nemaguard* به *P. cambivora* حساس بود (۲۱). بر اساس بررسی‌هایی که در نقاط مختلف دنیا انجام گذیرفته است، به نظر می‌رسد که هلو، زردآلو، بادام، گیلاس و آبلالو به‌طور کلی به گونه‌های مختلف فیتوفتورا حساس بوده و تنها آلوتا حدودی مقاوم است (۱۵).

در خصوص مقاومت پایه‌های بادام به *P. cactorum* اطلاعات جامعی در دسترس نیست و بیشتر بررسی‌ها در خصوص پایه‌های سیب که عامل مهمی در پوسیدگی طوقة و ریشه است صورت گرفته است (۱۰).

در این پژوهش عکس‌العمل تعدادی از ارقام محلی بادام که از باغ‌های نیریز در استان فارس و نجف آباد در استان اصفهان جمع آوری شده بود نسبت به *P. cactorum* در شرایط گلخانه مورد ارزیابی قرار گرفت. برخی از پایه‌های موجود مانند رقم مامائی بیشتر به‌عنوان پایه مورد استفاده قرار گرفته است. در استان فارس اکثر باغات بادام بذری بوده و کمتر پیوندی استفاده شده است. کشت ارقام دیر گل بادام برای مدیریت سرمازدگی اخیراً با روش پیوند تکثیر یافته است و کمتر پایه‌ها را بر اساس مقاومت به عوامل پوسیدگی ریشه و طوقه مورد استفاده قرار گرفته است. در این پژوهش از بین ارقام بادام مورد آزمایش رقم مامائی حساس‌ترین و رقم تلخ نجف آباد (که به صورت بی‌نام معروف گردیده است) مقاوم‌ترین به *P. cactorum* بود. بنابراین استفاده از پایه مامائی که در خیلی از باغ‌ها استفاده می‌شود در حضور این گونه فیتوفتورا قابل توصیه نیست.

منابع مورد استفاده

۱. ارشاد، ج. ۱۳۷۱. گونه‌های فیتوفتیورا در ایران (جداسازی، خالص سازی، شناسایی). سازمان تحقیقات کشاورزی، تهران.
۲. امینائی، م. م. و ج. ارشاد. ۱۳۷۳. جداسازی *Phytophthora cactorum* از درختان بادام در استان کرمان. بیماری‌های گیاهی ۳۰: ۸۱-۸۱.
۳. بنی‌هاشمی، ض. ۱۳۶۸. مطالعه بیماری گموز پسته در استان‌های جنوبی ایران. خلاصه مقالات نهمین کنگره گیاه‌پزشکی ایران، مشهد.
۴. بنی‌هاشمی، ض. ۱۳۷۴. نقش *Phytophthora cactorum* در زوال و مرگ درختان در استان فارس. خلاصه مقالات دوازدهمین کنگره گیاه‌پزشکی ایران، کرج.
۵. بنی‌هاشمی، ض. و ج. فاتحی. ۱۳۶۸. عکس العمل ارقام مختلف کدوئیان به *P. capsici* و *Phytophthora drechsleri* در شرایط گلخانه. خلاصه مقالات نهمین کنگره گیاه‌پزشکی ایران، مشهد.
۶. بهروزین، م. و ج. ارشاد. ۱۳۶۸. جداسازی *Phytophthora citricola* از درختان بادام در آذربایجان شرقی. خلاصه مقالات نهمین کنگره گیاه‌پزشکی ایران، کرج.
۷. زکیی، ز. و ج. ارشاد. ۱۳۷۳. جداسازی *Phytophthora* از درختان گیلاس در کرج. بیماری‌های گیاهی ۳۰: ۷۸-۷۸.
۸. سرتیپی، ا. و ض. بنی‌هاشمی. ۱۳۷۷. واکنش طوفه و ریشه پایه‌های مختلف درختان میوه هسته‌دار به *Phytophthora cactorum*. خلاصه مقالات سیزدهمین کنگره گیاه‌پزشکی ایران، کرج.
9. Banihashemi, Z. 1982. A new Phytophthora disease of plum in Iran. *Phytophthora Newsletter* 10 : 2-2.
10. Browne, G.T., S.M. Mircetich and J.N. Cummis. 1995. Relative resistance of eighteen selection of *Malus* spp. to tree species of *Phytophthora*. *Phytopathol.* 85 : 72-76.
11. Browne, G.T. and S.M. Mircetich. 1988. Effect of flood duration on the development o Phytophthora root and crown rots of apple .*Phytopathol.* 78 : 847-851.
12. Erwin, D.C. and O.K. Ribeiro. 1996. *Phytophthora* disease world wide. APS Press, USA.
13. Fatemi, J. 1980. The role of *Phytophthora* species in almond decline in Iran. *Phytopathol.* 99 : 97-100.
14. Haygood, R. A., C. H. Graves and W. H. Ridings. 1986. Phytophthora root rot and stem canker of peach trees in Mississipe. *Plant Dis.* 70 : 866-868.
15. Hudson, T., E.K. Hartman and T.F. Davies. 1990. *Plant Propagation Principles and Practices*. 5th ed., Prentice Hall International Inc., Newjersey, USA.
16. Mircetich, S.M. 1982. Phytophthora root and crown root of apricot trees. *Acta. Hort.* 121: 385-396.
17. Mitchell, D.J. and M.E. Kannwischer-Mitchell. 1991. *Phytophthora* pp: 31- 38. In: L.L.Singleton, J.D. Mihail and C.M. Rush (Eds.), APS Press, USA.
18. Ogawa, J., E.I. Zehr, G.W. Bird, D.F. Ritchie, K. Urin and J.K. Uyemoto. 1995. *Compendium of Stone Fruit Diseases*. APS Pres, USA.
19. Stamps D.J., G.M. Waterhouse. F.J. Newhook and G.S. Hall. 1990. Revised tabular key to the sepecies of *Phytophthora*. *Mycol. Pap.* No. 62. C.A.B. International, Mycological Institute, 28 p.
20. Waterhouse, G.M. 1963. Key to the Genus *Phytophthora* de Bary. Commonw. Mycol. Inst., Mycol. Pap. 92., England.
21. Wicks, T.J. 1989. Susceptibility of almond and cherry rootstocks and scions to *Phytophthora* species. (Abstr.) *Rev. of Plant Pathol.* 68: 572.
22. Wilcox, W.F. and S.M. Mircetich. 1985. Pathogenicity and relative virulence of seven *Phytophthora* spp. on Mahaleb and Mazzard cherry. *Phytopathol.* 75: 221-226.
23. Wilcox, W.F. and M.A. Elllis. 1989. Phtophthora root and crown rot of peach trees in the eastern great lakes region. *Plant Dis.* 75: 794-798.